

Anja Kampmann

Minszk

*Sosem láttam még ilyen sok havat
ennyi földszóvat vastagon a jég alatt
hidegen és fagyos csöndben mint az ország mely elfordult tőlünk
a távolság a messzeséggel
belső párbeszédbe merül
néhányan rohannak halnak döglenek ezek
ásnak és drótból vonalakat húznak
a fagyott levegőbe bele. Az erdők mélyek
senki sem járja őket
ok nélkül
csak fokról fokra a történelmet fellapozva
a gépek propellerei
a fagy
szüntelen ismétlődései
nem akarat nem földcsontok mégis
milyen messzire futhat az ember
ha az ég visszahajlik jégeső markolja
az égen a csillagok statikáját
idegen kikötőkben rakodják
szén csont remény valamiben
ami távoli
a legbensőtől megérintve
fiatal bükkös
világos vagy friss vagy szél.*

határvidék

*a világosabb órákban enyhe időnk van
nem ismertük a hideget csak a létrák
vezettek egyre magasabbra a fán ahol fűrtökben
gyümölcsök lógtak a lomb illatozott a vékonyabb ágak
csak ennyi maradt meg a kilátásból fáradtság érzés
a csontjaidban az órákat mérleglen
mérték a nap mindenhová vöröslő héjakat dobált*

*szüreteltünk a határvidéken csak a kongó
vödörök teltek amelyekben az emlékezés lakott
a fák mellett vöröslő talaj ordítás
amint a nap végül nyugovóra tér*

Anja Kampmann (1983) német költő, író. Versei többek között az *Akzente*, a *Neue Rundschau* és a *Wespennest* folyóiratokban jelentek meg. 2013-ban elnyerte az MDR (Mitteldeutschen Rundfunk) irodalmi díját, 2015-ben pedig a Wolfgang Weyrauch Díj Literarischer März című irodalmi pályázatán lett első helyezett. *Proben von Stein und Licht (Kő és fény próbái)* című első verseskötete 2016-ban jelent meg. A *Wie hoch die Wasser steigen (Meddig emelkedhet a víz)* című első regénye, mely a Lipcsei Könyvvásár Díjára is jelölve lett, valamint a Német Könyvdíj longlistjén is szerepelt, 2018-ban jelent meg. A szerző jelenleg Lipcsében él.

Bordás Máté fordításai